

# Un camp talismà per tornar a entrar en la lluita

3a divisió. El Peralada visita diumenge el camp del Sant Andreu, on ha guanyat els tres últims partits i només ha perdut una vegada en els sis partits que hi ha disputat, el curs 2002/03

---

El Peralada va viure un final de 2020 i un inici de 2021 delicats després d'encadenar sis partits sense guanyar en els quals només va ser capaç de sumar dos punts, però la victòria contra el Banyoles (1-0), amb un gol de Diaby, ha fet que la setmana de descans –als xampanyers els tocava descansar el cap de setmana passat– hagi servit per recuperar la il·lusió i l'optimisme. Diumenge els d'Albert Carbó es tornaran a jugar tres punts; si bé és cert que tots els d'aquesta temporada són més importants que mai, sembla que poden ser tres punts decisius, sobretot perquè a set jornades del final poden determinar quina serà la lluita del conjunt xampanyer en el que queda de curs. Sobretot perquè visitaran el camp del Sant Andreu, el segon classificat, i en cas de guanyar es tornaran a acostar, i molt, als tres primers classificats. L'objectiu principal és acabar entre el quart i el sisè classificat per eliminar qualsevol perill de descens, però a ningú se li escapa que si el Peralada recupera l'estat de forma de l'inici de curs pot acabar entre els tres primers i somiar amb la lluita per l'ascens.

En ratxa al Narcís Sala Sobre el paper al Peralada li toca visitar diumenge un dels camps més complicats de la categoria, però això no espanta ni de bon tros els d'Albert Carbó, i és que els xampanyers tenen dos motius per ser optimistes. El primer és que el conjunt quadribarrat està vivint el seu pitjor moment del curs. Va arrencar com un coet però ara s'ha aturat en sec, més o menys com va fer el Peralada, i és que dels últims cinc partits el Sant Andreu només n'ha guanyat un, que va ser contra el Figueres (3-1), en un partit en què els de Javi Salamero no es mereixien caure tan clarament.

El segon motiu pel qual el Peralada pot ser optimista en la visita al Narcís Sala és que jugarà al seu camp talismà. Els alt-empordanesos s'han acostumat a fer saltar la banca al camp del Sant Andreu i ho volen tornar a fer. Concretament, el Peralada ha guanyat en les tres últimes visites que hi ha fet. L'última va ser en la primera volta del curs passat (1-2) i va servir per veure que l'equip anava a l'alça abans d'encadenar la meravellosa ratxa de resultats amb què va acabar el curs. Les dues visites anteriors van ser abans de l'experiència a segona divisió B. El curs de l'ascens (2016/17), ja com a filial del Girona, el Peralada va guanyar 0-2, però la gran victòria es va viure el curs anterior, amb Arnau Sala i Xavi Punsí a la banqueta en una temporada en què el Peralada va suar fins al final per salvar la categoria, però en què va aconseguir un contundent 0-4 al Narcís Sala.

Abans d'aquests darrers anys el Peralada i el Sant Andreu ja s'havien trobat a tercera en la primera etapa dels xampanyers a la categoria, i els resultats tampoc van ser gens dolents, i és que l'única derrota del Peralada al Narcís Sala va ser en el curs del debut, el 2002/03, quan el resultat va ser de 4-3. El curs següent el Peralada va aconseguir els tres punts (0-1), mentre que en la temporada 2004/05, que va acabar amb l'ascens del Sant Andreu a segona B, el resultat va ser 0-0.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1922750-un-camp-talisma-per-tornar-a-entrar-en-la-lluita.html>